

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 22 juni 2025 om 09:30 in de Oude Kerk.

Voorganger: *ds. H. Liefing*

Zingen: Weerklank 284 (Liederen bij liturgische momenten en bijzondere dagen)

1 Here Jezus, om uw Woord
zijn wij hier bijeen gekomen.
Laat in 't hart dat naar U hoort
uw genade binnenstromen.
Heilig ons, dat wij U geven
hart en ziel en heel ons leven.

2 Ons gevoel en ons verstand
zijn, o Heer, zo zonder klaarheid,
als uw Geest de nacht niet bant,
ons niet stelt in 't licht der waarheid.
't Goede denken, doen en dichten
moet Gij zelf in ons verrichten.

3 O Gij glans der heerlijkheid,
licht uit licht, uit God geboren,
maak ons voor uw heil bereid,
open hart en mond en oren,
dat ons bidden en ons zingen
tot de hemel door mag dringen.

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 65 (Oude Berijming)

1 De *lofzang* klimt uit *Sions* zalen
Tot U met stil ontzag
Daar zal men U, o God, betalen,
Geloften, dag bij dag
Gij hoort hen, die Uw heil verwachten,
O, Hoorder der gebeen
Dies zullen allerlei geslachten,
Ootmoedig tot U treen.

3 Daar zal ons 't goede van Uw woning
Verzaden, reis op reis,
En 't heilig deel, o grote Koning,
Van Uw geducht paleis
Gij, Gij zult vreselijke dingen
Ons, in gerechtigheid,
Doen horen, en ons blij doen zingen
Van 't heil, voor ons bereid.

Lezing van de Wet

Zingen: Psalm 119 (Oude Berijming)

13 Hoe *kleeft mijn* ziel aan 't *stof!* Ai, *zie mijn* nood
Herstel *mij*, doe *mij naar Uw woord* herleven.
'k Lei voor *Uw oog mijn weg en handel* bloot
En *welk een angst mij immermeer deed* beven,
Gij *hebt verhoord* maak *voorts Uw weldaan* groot,
En *laat Uw wet mij onderrichting* geven.

Gebed om de opening van het Woord

Zingen: Psalm 17 (Oude Berijming)

7 Red mij van *hen, die 't ruim genot*
Der *wereld* voor hun *heilgoed* achten
Geen *deel, dan in dit leven, wachten,*
En *maken van den buik hun god.*
Van *hen, die weelde, schatten, staten,*
Hoe *rijk, hoe uitgebreid, hoe groot*
Verliezen *moeten* met den dood,
En hunnen *kindren overlaten.*

19 Wend, *wend mijn oog van d' ijdelheden af*
Verlevendig mijn *hart door Uwe wegen*
Dat *mij 't betreen dier paden vreugd verschaft,*
Bevestig toch aan *Uwen knecht den zegen,*
Waartoe *Uw woord hem blijde hope gaf*
Hij is *oprecht tot Uwe vrees genegen.*

8 Maar ,blij vooruitzicht, *dat mij streelt,*
Ik *zal, ontwaakt, Uw lof ontvouwen*
U *in gerechtigheid aanschouwen*
Verzadigd met *Uw Godd'lijk beeld.*

Schriftlezing: Genesis 13 vers 1 - 18

Abram en Lot scheiden van elkaar

¹ Zo trok Abram weg uit Egypte naar het Zuiderland, hij en zijn vrouw, en alles wat hij had, en Lot met hem.

² En Abram was zeer rijk, aan vee, aan zilver en aan goud.

³ En hij reisde van rustplaats tot rustplaats, vanuit het Zuiderland tot aan Bethel, naar de plaats waar zijn tent eerst gestaan had, tussen Bethel en Ai,

⁴ naar de plaats van het altaar dat hij daar vroeger gemaakt had; en Abram riep daar de Naam van de HEERE aan.

⁵ Lot, die met Abram meeking, had ook kleinvee en runderen en tenten.

⁶ En dat land liet het niet toe dat zij bij elkaar woonden, want zij hadden veel bezittingen, zodat zij niet bij elkaar konden wonen.

⁷ Er ontstond *dan ook* onenigheid tussen de herders van het vee van Abram en de herders van het vee van Lot. Bovendien woonden in die tijd de Kanaänieten en de Ferezieten in dat land.

⁸ En Abram zei tegen Lot: Laat er toch geen onenigheid zijn tussen mij en jou, en tussen mijn herders en jouw herders. Wij zijn immers mannen *die* broeders zijn!

⁹ Ligt heel het land niet voor je open? Scheid je toch van mij af: als jij naar links *gaat*, dan zal ik naar rechts gaan, en als jij naar rechts *gaat*, dan zal ik naar links gaan.

¹⁰ En Lot sloeg de ogen op en zag dat heel de Jordaanvlakte rijk aan water was; voordat de HEERE Sodom en Gomorra te gronde gericht had, was zij in de richting van Zoar als de hof van de HEERE, als het land Egypte.

¹¹ Daarom koos Lot voor zichzelf heel de Jordaanvlakte en Lot trok naar het oosten; en zij werden van elkaar gescheiden.

¹² Abram woonde in het land Kanaän; en Lot woonde in de steden in de vlakte en zette zijn tenten op tot bij Sodom.

¹³ De mannen van Sodom waren echter slecht en grote zondaars tegenover de HEERE.

¹⁴ En de HEERE zei tegen Abram, nadat Lot zich van hem afgescheiden had: Sla toch uw ogen op en kijk vanaf de plaats waar u bent, naar het noorden, het zuiden, het oosten en het westen.

¹⁵ Want al het land dat u ziet, zal Ik voor eeuwig aan u en uw nageslacht geven.

¹⁶ En Ik zal uw nageslacht maken als het stof van de aarde; als iemand het stof van de aarde zou kunnen tellen, dan zou ook uw nageslacht geteld kunnen worden.

¹⁷ Sta op, ga het land door in zijn lengte en in zijn breedte, want Ik zal het u geven.

¹⁸ En Abram zette zijn tenten op en ging bij de eiken van Mamre wonen, die bij Hebron zijn, en hij bouwde daar een altaar voor de HEERE.

Schriftlezing: 2 Petrus 2 vers 4 - 9

⁴ Want als God de engelen die gezondigd hebben, niet gespaard heeft, maar hen in de hel geworpen en overgegeven heeft aan de ketenen van de duisternis om tot het oordeel bewaard te worden;

⁵ en *als God* de oude wereld niet gespaard heeft, maar het achttal van Noach, de prediker van de gerechtigheid, bewaard heeft, toen Hij de zondvloed over de wereld van de goddelozen bracht;

⁶ en *als God* de steden Sodom en Gomorra tot as verbrand en tot de vernietiging veroordeeld heeft en tot een voorbeeld gesteld heeft voor hen die goddeloos zouden leven;

⁷ en *als God* de rechtvaardige Lot, die leed onder de losbandige levenswandel van normloze mensen, verlost heeft

⁸ – want deze rechtvaardige, die in hun midden woonde, heeft dag in dag uit *zijn* rechtvaardige ziel gekweld bij het zien en horen van hun wetteloze daden –

⁹ dan weet de Heere *ook nu* de godvruchtigen uit de verzoeking te verlossen, maar de onrechtvaardigen te bewaren tot de dag van het oordeel, om gestraft te worden.

Prediking Thema: 'Een onrechtvaardige rechtvaardige'.

Zingen: Psalm 119 (Oude Berijming)

10 Ik *ben*, o HEER, een *vreemdeling hier beneen*
Laat Uw geboon op reis mij niet ontbreken
Daar mijne ziel, omringd door duisterheen,
Zo dikwijls van verlangen is bezwaken,
Om U te zien ter hoge vierschaar treen,
Tot straf van hen, die snood zijn afgeweken.

32 Ik *ben* een vriend, ik *ben* een metgezel
Van allen, die Uw Naam ootmoedig vrezen,
En leven naar Uw Goddelijk bevel.
O HEER, hoe wordt Uw goedheid ooit volprezen!
Gij doet op aard, aan alle schepslen wel
Och, wierd ik in Uw wetten onderwezen!

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 34 (Oude Berijming)

1 Ik loof den HEER, mijn God,
Mijn zang klimm' op naar't hemelhof
Mijn mond zing' eeuwig tot Zijn lof,
Om mijn gelukkig lot.
Mijn ziel, loof d' Opperheer
't Zachtmoedig volk zal 't straks verstaan,
Door vreugd met u zijn aangedaan
En juichen tot Zijn eer

11 De HEER verlost en spaart
Zijn volk, dat op Zijn hulp vertrouwt.
Het zal, door Hem in gunst beschouwd,
Niet schuldig zijn verklaard.

Zegen